RUPERTUS TUITIENSIS
Österreich oder Süddeutschland, 2. Hälfte 12. Jh.
Seite 111v
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26003
Copyright: Admont, Benediktinerstift

dicit. eo qd cibo illo potuq; uisibili in una x̄ ecclam q̄ sit corp̄ ei. plenitudo d̄ uisibilit esse
cretur. Igit pdicta sententia nullatenus p maxima diffinitione t descriptione manducandi ⁊ biben
di sanguinē dni accipim. pserti cū ipse ore ppo q̄ndo uolunt. qb uolunt. q̄sq; dignos iudi
cauit. tā diligentē diffinitionē t descriptionē dedit. ut nemo dialecticē aut phylosophē
unq̄ diligentiū diffinire substantiā t qd libē in diuiduū querit. Nā qd solet facere illi cū
pmax q̄libē substantiae designare uolt. ubi grā. cū equocationē determinantes contra
gumentatē sophysticas importunitates dicit. alexander rapuit helenā. cogitim enim nō ta
lū intanto negocio meminisse nugas. ⁊ sagittantes paruulos repcutere sagittis paruu
los. cū inq̄ dicunt alexander rapuit helenā. qm potest opponi alexander ñ rapuit helenā.
et enim alexander phylippi macedo rex ñ rapuit helenā. determinantes dicunt. alexander is de
q̄ nō agit troianis pam filius rapuit helenā. hoc idē suma sapientia fecit. ostendē uoluit
q̄m carnē suā nobis ad manducandū dare possit. Hoc ē inq̄t corp meū. t addidit. Qd pro
uobis tradetur. Hic ē sanguis meus. t adiecit. Qui pro uobis ⁊ pmultis effundetur in remissionē peccatorū.
omniq; modū manducandi carnē suā ⁊ bibendi sanguinē suū pstabat. hoc inq̄t facite in
meā cōmemorationē. Pinde cuncta figuraē t similitudinū nebulis amotis. ñ corpus
q̄d libē. ñ corp̄ x̄ qd est eccla. s; illud corp dni qd pro nobis traditū ē nos manducare. ⁊ illū
sanguinē q̄ pro nobis fusus ē in remissionē peccatorū nos bibere indubitanter credimus. ⁊ qd fecit
ipse. hoc idē in cōmemorationē ipsi scam ⁊ bene scam nos facere. i. carnē ipsi manduca
re. ⁊ sanguinē bibere. t q̄m libē sicā eccla corp x̄ sit. ⁊ sic ex multis hoīb cōstat. q̄ad m
panis illo quē uere dicim corp x̄ multis cōstat ex q̄nis. ⁊ uinū illud qd uere dicim sangui
nē x̄ ex multis cōflatur acinis. ñ tn id ipsū corp x̄ ē eccla qd pro nobis traditū ē. q̄m ppā dif
ferentiā sepe dictū corp qd ē panis unus cum sēp auctore xpo reuinct.

Igit ñ manducaturis inq̄t carnē meā ⁊ bibituris sanguinē meū. hoc uidel m q̄ doctur
sū in meā cōmemorationē. ñ habebitis uitā in uobis. Sane q̄ t teneritua cohibent infantia.
p q; ex hac luce migrant q̄ manducare aut bibere possint. t q̄ articulo tpis cōstringunt
sic ñ nulli cōfessores. q̄s nec baptisari aqua pscu tionis ⁊ mortis instantia pmi
sit. ñ piudicant hac sententia uentatis. Nec enim iudicat ap dni ñ manducasse n q̄
manducare noluit. q̄ ñ curauit. q̄ negl ex. De sensib enim ⁊ de uoluntatib iudicat ds.
q̄ infantulis edentulis male cē ñ possunt. ⁊ incōmodi cōfessorib cū bonē sint. ñ fraudant
effectu. q̄a manifeste cōmunicant passionib. Pinde nec paruulos q̄s etatis impoten
tia manducare uetat. q̄ mox ut baptisati fuerint ab hac luce migrant cōno uite excor
tes arbitram. nec puentos a persecutore cōfessores pios in sanguine suo baptisatos corpi
x̄ cōmunicasse t calice dni bibisse qd a dnā cōnā pficiat dubitam. SEQVITVR.

Qui manducat meā carnem ⁊ bibit meū sanguinē. habet uitam eternā. t ego resus
citabo eum in nouissimo die.